

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

De Controversijs Polemicis, & Scholasticis, etiam modernis

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Caput 4. De impanatione Lutherana, & præsentia Christi in solo usu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40853

216 Tract. 2. cap 4. De impanatione Lut.
tiva Ecclesia negasset realem Christi in Sacra-
mento præsentiam , hi Patres , qui eam aperte
docuerunt,fuissent olim hæretici, & ab Ecclesia
separati. Sed hoc nemo unquam dixit aut cogi-
tavit,imò fuerunt ipsi primitivæ Ecclesiæ præci-
pui Doctores ac defensores. Ergo manifestum
est primitivam Ecclesiam nunquam negasse rea-
lem præsentiam , sed illam semper docuisse, &
per suos Patres & Doctores posteris credendam
proposuisse.

CAPUT LV.

*De impanatione Lutherana , & præsen-
tia Christi in solo usu.*

1. Argumenta quæ hactenus evincunt in
Consecratione vi verborum panem mu-
tari & converti in Christi Corpus , & vinum in
Sanguinem, probant non fieri impanationem ,
id est,panem cum Corpore Christi in Eucharistia
non permanere, uti contra Lutherum docet Ec-
clesia Catholica cum Trident. sess. 13. cap. 4. Non
enim dici potest una substantia in aliam conver-
ti,nisi prima desicerit,& altera in ejus locum suc-
cedat. Sic lignum non potest converti in ignem,
nisi formâ ignis introducta , forma ligni desie-
rit : neque dici posset virga Moysis conversa in
serpentem, si virga cum serpente permaneret.

2. Declarant autem hanc transubstantia-
tionem testimonia Patrum supra allata , qui asse-
runt panem fieri Corpus Christi mutari , con-
verti &c. Audi quæso in quarto sæculo primi-
tivæ Ecclesiæ loquentem S.Cyrillum Hieros. Ca-
thecest. 4. myst. ag. Aquam olim in vinum convertit
in

in Cana Galilææ, & non erit dignus cui credatur quod vinum in sanguinem transmutaverit?

Idem eodem saeculo profitetur Gregorius Nyssen. *Orat. catech. cap. 37.* Rectè ergo nunc quoque Dei Verbo significatum panem, in Dei Verbi corpus credo transmutari.

Denique S. Ambrosius disertis verbis scribit de pane fieri corpus Christi *lib. 4. de Sacram. cap. 4.* Panis iste panis est ante verba Sacramentorum, ubi acceperit consecratio de pane fit corpus Christi. Ac pergit ibidem ostendere nihil hic esse creditu difficile: Si enim, inquit, creavit Deus cælum & terram quando non erant, quanto magis poterit panem & vinum, quæ jam existunt, in aliud commutare.

3. Altera controversia cum Lutheranis est, quod doceant Christum esse realiter præsentem in solo usu, & sumptione Eucharistiae, sic ut in Hostia consecrata non perseveret dum exponitur in templo, servatur in pyxide, aut ad ægros defertur.

Sed contra, Postquam Christus consecratio verba protulit, Eucharistia aliquo temporis spatio in ejus, aut Discipulorum manibus versabatur, antequam singuli ex Discipulis illam manducarent; ergo si ante Communionem Christus erat sub speciebus Eucharisticis, non est ratio negandi quod postea extra usum sub iisdem perseveret. Vel peto à Lutheranis ut ostendant ubinam in Scripturis dicatur, quod statim post usum Christus recedat, & evanescat? Nullum certè in Sacris litteris exstat istius doctrinæ vestigium. Quinimò ex antiquissimo usu primitivæ Ecclesiæ constat Eucharistiam asservari, & ad ægros deferri consueuisse.

4. Probatur id primò ex Tertulliano, qui *lib. 2.*

K

ad

ad uxorem. testatur Christianos suo tempore consueuisse Eucharistiam ad suos domum deferre, ut eam oportuno tempore sumerent. Et in serm. *de lapsis*, narrat mulierem quandam cum arcam in qua Sanctum Domini fuerat indignis manibus aperire tentasset, igne inde surgente deterritam fuisse. En consuetudinem secundi post Christum saeculi, quo author ille vixit, etiam divino miraculo comprobata.

S. Justinus martyr ejusdem saeculi in *apolog. 2.* asserit post Sacra peracta Diaconos solitos fuisse deferre Eucharistiam ad fratres absentes.

S. Ambrosius in *orat. de obitu Satyri*, narrat Satyrum fratrem suum particulam Eucharistiae ad collum suspendisse in naufragii periculo, & sic salvum evasisse.

S. Hieronymus in epist. ad Rusticum, refert S. Exuperium Tolosae Episcopum, Christi Corpus in canistro vimineo comportasse.

Denique haec Fides, Uſus, & Consuetudo in primitiva Ecclesia adeò certa, & indubitate fuit, ut S. Cyrillus in epist. ad Gallosyniam, in terminis affirmare non dubitet eos infanire, qui asserunt Eucharistiam si in alterum diem assertetur vim suam amittere. Errare non potuit Fides, & Consuetudo primitivæ Ecclesiarum, aut qui eam sequuntur. Ergo errare necesse est eos qui solo Lutheruſe duce illi adversantur.

CA-